

RELACIÓ DE LES TESIS DE LLICENCIATURA PRESENTADES EN EL DEPARTAMENT D'HISTÒRIA DE L'ART (1985)

Secció d'Art Antic i Medieval

ANDRES I BLANCH, R.M.ª: *El convent de Santa Caterina de Barcelona*. (A. José Pitarch).

GONZÁLEZ I GARCÍA, R.: *Aproximació al desenvolupament i situació de les manifestacions artístiques quaternàries a les cavitats del Monte Castillo*. (A. José Pitarch).

MARTÍ I MONTOLIU, J.: *Nuclis de població de nova planta medieval al litoral del Regne de València, entre els castells d'Oropesa i Morvedre. Aproximació al seu estudi*. (A. José Pitarch).

Secció d'Art Modern i Contemporani

ADLER KAVLIN, I.: *Estudio iconográfico de la obra de J. Maria Subirachs*. (L. Cirlot).

Análisis de la obra de Subirachs basado en la aplicación del método de Panofsky para el estudio de la iconografía.

En este trabajo se refleja la amplitud temática de la obra de este artista y su profundo interés por el hombre y su entorno. Su obra resulta un viaje apasionante por la Historia y la cultura de Occidente.

Destaca la preocupación de Subirachs por temas fundamentales como son la vida, la muerte, el paso del tiempo, el amor, el erotismo, a través de una visión de dualidad constante que responde al carácter binario que rige el Universo.

BISBE MOLIN, N.: *Robert Morris, 1960-1980*. (L. Cirlot).

Análisis de la obra del escultor norteamericano Robert Morris comprendida entre las décadas 1960 y 1980. Partiendo de una clasificación en etapas cronológicas: Minimalismo, Procesuales, Ambientes y de una descripción de cada una de las manifestaciones artísticas, se estudian los diversos conceptos que argumentan cada etapa creativa, que son: la reivindicación de la condición de tridimensionalidad en sí, la utilización de nuevos materiales, la consideración de la obra en continuo proceso y la relación espectador-obra en cuanto al comportamiento perceptivo. Acompañan al estudio las ilustraciones de las obras, una entrevista con el propio artista y algunos textos escritos por él mismo.

CANUT I CIVIT, M.ªA.: *La joieria i l'orfebreria catalanes de 1940 a 1960 a través de l'obra d'en Manuel Capdevila*. (M. Freixa).

DUQUE OLIART, M.: *Juan de Arellano, pintor de flores*. (J.R. Triadó).

El objetivo primordial de esta Tesis de Licenciatura ha sido situar a Juan de Arellano (1614-1676) en su contexto artístico y social, para lo cual, tras una extensa Introducción, dividimos el trabajo en dos partes: Vida y Obra. Esta última se completa con un Catálogo razonado en el que se pretende la ordenación cronológica y formal de la obra de Arellano. Una de las grandes aportaciones de esta investigación es la transcripción íntegra del Testamento «post-mortem» del pintor.

FIGUERAS BORRULL, L.: *El Pavelló de Sant Leopold de l'Hospital de Sant Pau. Aproximació a un estudi ornamental*. (L. Cirlot).

La Tesis situa l'Hospital de Sant Pau en el seu contexte històric i centra la persona del seu arquitecte, Domènech i Montanar, dins d'un aspecte biogràfic, i sense oblidar el seu concepte arquitectònic-ornamental. S'acompanya a l'ensiem, com a complement històric, una extensa cronologia de la seva obra i de la seva època. El «corpus» de l'estudi el constitueix la lectura del Pavelló i el recompte dels seus elements ornamentals atenent a la seva disposició i distribució en l'espai. S'estableix finalment una darrera classificació i catalogació tipològica (quant a materials i temàtica) i s'apunten les possibilitats d'una relació entre l'estètica domèneciana i l'estètica europea.

GARCIA PEÑA, F.: *La arquitectura civil del Renacimiento en Plasencia*. (R. Buendía).

GONZALO CARBÓ, A.: *«Los Comentarios de la Pintura» de Felipe Guevara*. (J. Fernández Arenas).

La investigación ha venido a subsanar la falta de una monografía sobre el primer tratado español de pintura, y ha tenido como finalidad principal descubrir el origen de las diferentes temáticas aparecidas entre sus páginas, la mayoría de las cuales no son más que una refundición del libro XXXV del *Naturalis Historiae* de Plinio. Así, se ha conseguido desvelar, en contra de lo que se llegó a creer, que los principales fragmentos de los *Comentarios* están copiados de la literatura clásica. Con ello es lícito poner en tela de juicio la posible originalidad del humanismo renacentista, así como constatar la frecuente disociación entre teoría y práctica. Situación que se hace mucho más extrema en este tratado, escrito por un profano, del cual lo más encomiable son sus pretensiones de estar haciendo crítica de arte.

NARANCO I TEIXIDÓ, M.: *L'església Arxiprestal del Salvador del Vendrell (1307-1979)*. (S. Aicolea).

Estudi històric artístic que recull, fins al moment, tota la documentació existent sobre el primitiu i l'actual temple que es troba sota l'advocació del Salvador Transfigurat. Des de la primera ara consagrada al s. XI fins a l'obra de J.M. Jujol es desenvolupen nou segles d'esdeveniments importants per a la comarca del Baix Penedès.

El Vendrell, villa d'una Baronia del Monestir de Sant Cugat del Vallés fins al s. XIX, posà les pedres d'una església a la primària del segle XIV, la qual fou tornada a edificar al s. XVIII, essent la tasca i preocupació de tot el poble que contribuï amb els seus diners i les seves mans a realitzar una veritable obra d'art de l'arquitectura. Del retaule major projectat per en Lluís Bonifàs a la fàbrica de l'orgue realitzada pel seu Lluís Scherrer, passant pel creixement dels nuclis esdevinguts dels primitius castells de Calders i de Sant Vicenç i l'anàlisi socio-econòmic d'aquesta contrada, aquesta obra vol ser un pas més per a conèixer una petita parcel·la de la història i de l'art catalans.

RIBERA I BERGÓS, J.: *L'Escenografia a Barcelona del 1700 al 1714*. (S. Alcolea).

El treball intenta aclarir com fou l'escenografia a Barcelona del 1700 al 1714. També s'hi tracta l'Arquitectura Efímera, per la seva afinitat amb l'Escenografia. La temàtica s'exposa en dos períodes cronològics: del 1700 al 1705 --amb una prospecció per a les activitats del Teatre de la Santa Creu, les celebracions de la vinguda de Felip V el 1701, i el Túmul funerari de Carles II el 1700--; i el del 1705 al 1714 (de fet 1711), és a dir, tota l'estada de l'Arxiduc, analitzant les aportacions dels seus artistes de cort, molt especialment les de l'arquitecte i escenògraf Ferdinando Galli Bibiena i la seva família, llur transcendència i influència sobre els artistes locals fou força significativa. Una sèrie d'apèndixs expliquen tant en el fet general com en el particular, una qüestió tan oblidada com és la de l'Escenografia, sobretot a Catalunya.

SUBIRANA REBULL, R.M.^a: *Pasqual Pere Moles i Coronas (1741-1797): Gravador i primer Director de l'Escola Gratuïta de Dibuix a Barcelona*. (S. Alcolea).

La finalitat que ens hem marcat en el present treball ha estat donar una visió global de l'home i de l'artista dins el seu context. Hem aplicat una metodologia diferent: --sociològica, ideològica i positivista--, segons s'esqueia millor als diversos apartats en què prèviament l'havíem estructurat. Els materials de treball han estat, bàsicament, documents de primera mà que aportem íntegres en el nostre Apèndix Documental i Gràfic. Estimem la producció artística de Pasqual Pere Moles com a prototípica del gravat il·lustrat i valorem la seva labor al front de la primera Escola Gratuïta de Dibuix de Barcelona dins l'esperit de la reforma il·lustrada i la concepció acadèmica.

SUREDA I TRUYOLS, F.: *L'Obra de N. Andreu Terrades. La presència del blau com a pretext escolar*. (L. Ciriot).

Secció de Mitjans Audiusuals

TORRES MARTÍNEZ, J.M.: *Fotografía y sociedad en el S. xx. Los inicios de la fotografía médico-hospitalaria en Barcelona: el caso del Hospital de la Santa Cruz (1874-1897)*. (J.M.ª Caparrós).

Es tracta d'una investigació original sobre els orígens del pre-cinema i els raigs X, amb les aportacions fotogràfiques --en gran part desconegudes-- dels doctors Giné i Partagás, Joan Soler i Lluís Barraquer, dins del marc del Hospital de la Santa Creu de Barcelona, o dels també especialistes Ferrán i Clua, Salvador Cardenal i el radiòleg César Comas. L'autor té montats tres àudio-visuals sobre el tema i a la tesina ofereix un apèndix documental i gràfic de primera mà, al qual reflexa les mentalitats de l'època.